

med højst 2 Maaneders Ophold. De til Skat efter Hovedligning B. — altsaa rent bortset fra de egentlige Sommerbeboere, hvis Antal varierer stærkt fra Aar til Aar — ansatte Beboeres Antal har i indværende Aar her i Kommunen været 224, som vare ansatte til et samlet Skattebeløb af 75,440 Kr., hvoraf dog kun ca. en Fjerdedel indkommer, og ogsaa denne Fjerdedel vil, som foran berørt, utvivlsomt i alt væsentligt for Fremtiden bortfalde ved Skattens nødvendige Forhøjelse. Stillingen vilde blive den, at et meget stort og stadig stigende Antal Personer vil i Sommermaanederne tage Bopæl her i Kommunen, uden at komme til at svare Skat til denne, medens dog deres Ophold her og deres hævende Ejendomme uundgaeligt maa paaføre Kommunen store Udgifter, naar nogenlunde velordnede Tilstande skulle opretholdes.

Det er en isjæfnaldende Arimelighed, som ogsaa synes lidet stemmende med det Princip, der maa antages at ligge til Grund for Lovforslaget, at en Person eller Institution, der paafører en Kommune Udgifter og tager Del i dens Goder, saa vidt mulig ogsaa skal yde Bidrag til dens Indtægter, og 4 Maaneders Opholdets Fastholdelse som Betingelse for Skattepligt savner formentlig i det hele tilstrækkelig Begrundelse. Om end ikke i samme Grad som her, vil Bestemmelsen formentlig ogsaa i andre Kommuner medføre uheldige Konsekvenser, deriblandt den, at Personer — hvad der Hayes Eksempel paa — helt kunne unddrage sig for Skat ved ikke at forblive i nogen Kommune i 4 Maaneder i samme Skatteaar, og hvad særlig angaar den Skatteformindstelse, det vilde medføre for Hovedstaden, naar det skattepligtige Ophold sættes til 2 Maaneder i Stedet for 4 Maaneder, turde den i væsentlig Grad blive opvejet af den Skat, der vilde tilflyde Kjøbenhavns Kommune af de Landejendomsbesiddere og andre, som tage Winterophold i Hovedstaden, uden dog at forblive her i fulde 4 Maaneder.

Idet man altsaa herved tillader sig i al Erhøvedighed ret indtrængende at andrage den høje Regering og Rigsdag om, at de foran anthydede Forandringer maa blive foretagne i det omhandlede Lovforslag, skal man endnu kun tillade sig, til Smødegaaelse af Udtalelser, der ved et lignende Lovforslags Behandling paa Rigsdagen tidligere ere faldne om, at de Kommuner, der særlig rammes af den mellemkommunale Beskatning, skulle være særlig begunstigede i anden Henseende, at anføre, at Begunstigelsen for denne Kommune ved at være Nabo Kommune til Hovedstaden i Virkeligheden er af tvivlsom Værdi, idet Fordelene herved ret beset for en stor Del opvejes af de Ulemper, som denne Veliggenhed fører med sig, navnlig de ustabile og uensartede Forhold paa mange Omraader, de store, i almindelige Landkommuner ukendte Fordringer, som Hovedstadens Nærhed og dens Beboeres idelige Færden her i Sognene medfører og den fattigbyrde, der paaføres fra Hovedstaden, i hvilken sidste Henseende det ny Frihavnsanlæg m. m. i Stadens østlige Del er særlig truende for den tilgrænsende Kommune. Trods den stærke Tilstrømning af Kjøbenhavnere spores der ej heller nogen Velstandsforøgelse blandt de Beboere, der have deres Erhverv i Gentofte-Ørdrup Kommune, og disse i egentlig Forstand Kommunens faste Beboere ere gennemgaaende jaaledes stillede, at en større Skatteforhøjelse vilde blive meget følelig for dem.

Nærværende Andragende tillader man sig at indsende ligelydende til Hans Eksecellence Indenrigsministeren og til Rigsdagens Folketing.

P. S. B.

N. Andersen.

Til Rigsdagens Folketing.